

ת"פ 37687/03/12 - מדינת ישראל נגד יצחק ברדוגו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 37687-03-12 מדינת ישראל נ' ברדוגו

בפני בעניין:	כב' השופט בכיר דניאל בארי מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד סיוון פייכמן נגד יצחק ברדוגו
הנאשם	ע"י עו"ד אורי קינן

גזר דין

כללי:

1. לאחר ניהול הוכחות הורשע הנאשם בעבירה של גניבה בידי מורשה לפי סעיף 393 (1) לחוק העונשין בצרוף סעיף 383 (א) (2) לאותו חוק.

בהכרעת הדין קבעתי כי הנאשם שלח יד בכספים שנמסרו לו ע"י המתלון כדי שישקיעם באמצעות חשבון הבנק של אביו והנאשם עשה שימוש בהם למטרותיו הפרטיות בלי ידיעתו ואישורו של המתלון.

הסכום עליו שלח הנאשם ידו הוא 100,000 ₪ שנמסרו לו בשלושה שיקים על ידי המתלון.

2. עובר לטיעונים לעונש מסר הסנגור המלומד כי מרשו זכה בתביעתו נגד מר גלעד קוטר ונפסק לטובתו סך של 90,000 ₪ וכן הוצאות משפט בסך 15,000 ₪. הנאשם הודיע כי הוא מעביר סכום זה למתלון בתיק שבפני.

3. ב"כ הנאשם ציין עוד כי בקשתו של מר קוטר לעכב את ביצוע פסק הדין נדחתה ע"י כב' השופטת אבניאלי כך שאין מניעה שהמתלון יקבל את הסכום שנפסק.

4. הנאשם והמתלון היו חברים קרובים, מעשיו של הנאשם פגעו במתלון לא רק כלכלית אלא גם רגשית. נוכח הפגיעה הקשה באמון שנתן בנאשם.

מתחם הענישה:

5. התביעה ראתה בחומרה רבה את מעשיו של הנאשם ואת העובדה כי לא החזיר את הכספים שגזל מאז 2007.

התביעה ביקשה לראות במעשיו של הנאשם מעשים דומים לגניבה ממעביד נוכח יחסי האמון ששררו בין הצדדים. התביעה הפנתה לרע"פ 3153/10 וביקשה לקבוע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 9 ל- 30 חודשי מאסר.

6. הסנגור המלומד חלק על דברי התובעת וציין כי הנאשם נקלע למשבר כלכלי קשה שהיה ידוע לחבריו, ביניהם הנאשם וכי עשה מאמצים לשקם את עצמו, בין היתר כשהחל לעבוד ברשת סובוי.

הסנגור ציין כי הנאשם החזיר את הכסף שחייב למתלונן, או לפחות את רובה בהזדמנות הראשונה שהייתה לו.

הסנגור סבור כי מתחם הענישה ההולם נע בין מאסר מותנה למאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות.

7. מעשיו של הנאשם הם אכן חמורים, הוא מסר טענות כוזבות לחברו הטוב ויצר אצלו תחושה כי יחזיר את הכספים שהופקדו אצלו.

המתלונן המתין זמן רב עד שהבין כי אין ממש בדברי הנאשם.

אין ספק כי יש משמעות להחזרת הכסף, גם אם ההחזרה הגיעה כעבור זמן רב.

לטעמי מתחם הענישה ההולם נע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר.

הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הם שמירה על רכושו של הזולת ושמירה על יחסי האמון בין בני אדם.

נסיבותיו של הנאשם:

8. הנאשם הוא אדם יליד 1971, גרוש ואב לשני ילדים, אין לחובתו הרשעות קודמות.

הנאשם הוא בן יחיד שירת בצה"ל שירות מלא וכן שירת בשירות מילואים פעיל.

הנאשם מטפל באביו בן ה- 83 ומשלם מזונות לילדיו.

נסיבות ביצוע העבירה:

9. הנאשם קיבל מהמתלונן שלושה שיקים בטוענה שיושקעו באמצעות החשבון של אביו. הנאשם עשה שימוש פרטי בכספי חברו נוכח משבר כלכלי אליו נקלע.

המתלונן הבין כי הכספים לא יוחזרו לו רק בחודש מאי 2011 ואז פנה בתלונה למשטרה.

הפסיקה:

10. הצדדים הפנו אותי לפסיקה ממנה עולה כי ניתן פסקי דין במתחם רחב של ענישה כגון: בת"פ (פ"ת) 3412/08 נגזרו 6 חודשי עבודות שירות על אדם שגנב 250,000 ₪. בת"פ 1128/06 (י"ם) נגזרו 6 חודשי מאסר ע"ת לאדם שגנב במשך שבע שנים מאה תשעים אלף שקלים והחזיר שלוש מאות שלושים אלף ₪. בעפ"א (נ"צ) נגזר על נאשם ששלח יד בכ- 150,000 ₪ 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

התביעה הפנתה לרע"פ 4731/08 שבו דחה בית המשפט העליון מתן רשות ערעור על עונש של 9 חודשי מאסר שאושר בבית המשפט המחוזי על גניבת 720,000 ₪ שהוחזרו ע"י הנאשמת.

ברע"פ 3153/10 שהוזכר לעיל השאיר בית המשפט על כנו עונש מאסר בין 8 חודשים שהוטל בגין גניבה ממעביד, דהיינו תכשיטי זהב בסכום כולל של 2000 דולרים.

הכרעה:

11. לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות ונתתי דעתי כי המתלונן קיבל חלקית את הסכום המגיע לו החלטתי לגזור על הנאשם 14 חודשי מאסר מהם שישה חודשים לריצוי בפועל והיתרה על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה שמהותה שליחת יד ברכוש הזולת למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות במרכז למורשת המודיעין ברמת השרון.

תחילתן של עבודות השירות ביום 27/1/15.

על הנאשם להתייצב באותו יום בפני הממונה בכלא רמלה.

12. לעונש זה אני מצרף קנס בסך 1,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד יום 31/3/15.

13. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלונן מר אמנון ירוחם ת.ז 022539084 מרח' צמרות 4/93 הרצליה בסך 15,000 ₪. סכום זה יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 15/2/15 ויועבר למתלונן.

סכום זה נקבע מתוך מודעות כי קיים הליך אזרחי בין הצדדים הבוחן את מכלול החסים ביניהם.

נמסר על הזכות להגיש ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' שבט תשע"ה, 22 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.